

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office 7th and Commercial St., opposite Post Office

Post Office Address: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phones: Office 365; Editorial Department 832.

Entered as second-class mail matter July 13, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

American Labor Alliance

Senjälkeen kun vasemmistoaineksille kävi mahdottomaksi toimia Amerikan Sosialistipuolueen yhteydessä, ei vallankumouksellisilla ryhmillä ja järjestöillä ollut muuta keinoa osoittaa vastenmielisyyttään puolueessa vallitsevaa opportunistia vastaan kuin erota sen yhteydestä ja siten todeta yhteiskuvaisuutensa vallankumoukselliseen kansainväliseen köyhälistöliikkeeseen. Sosialistipuolue "puhdistui" näistä epämieluisista aineksista ja muuttui nopeasti kapitalisteille tykkäväksi järjestöksi, samalla kun vasemmistoainekset joutuivat hallitsemahdinkin vainon alaiseksi. Tämän takia oli mahdoton nopeasti liittää erinäisiä voimakkaita sosialistipuolueesta eronneita järjestöjä yhtenäiseen keskitettyyn toimintaan, vaan joutuivat nämä järjestöt toimimaan erillään, enemmän tai vähemmän lajittain. Jo alunpitäen käsitettiin yhdyssiteiden tarpeellisuus vallankumouksellisten työläisjoukkojen yhtenäistämiseksi. Oli saatava liittoutuma, joka pystyisi keräämään laajoja joukkoja tietoisien proletariaatin luokkataistelun tielle. Tämän asian toteuttamiseksi oli alussa olemassa voittamattomia vaikeuksia, mutta nyt on toiminnassa vakiintunut niin pitkälle, että ensimmäinen alote tähän suuntaan on tehty. Siinä tarkoituksessa perustettiin Brooklynissä American Labor Alliance niminen vallankumouksellisten järjestöjen liittoutuma.

Suomalainen Sosialistijärjestö on yksi niistä järjestöistä, joka hyökkäsi Sosialistipuolueen opportunistien eroamalla puolueesta. Muuta vaihtoehtoa ei silloin ollut olemassa. Järjestön täytyi jäädä toistaiseksi toimimaan itsenäisenä, josta oikeistolaiset nälvijämme ovat saaneet aihetta irvistelylle, mutta me olimme lujuasti vakuutettuja siitä, että ennenmittäni myöhemmin Amerikan vallankumouksellinen työväenliike tulee vakiintumaan ja syntyy kaikista opportunistisista vapaa joukkojärjestö, johon Suomalainen Sosialistijärjestökin voi puhtaalla omallatunolla ja vallankumouksellista kunniaansa menettämättä liittyä. American Labor Alliancen kautta näkyy nyt tämmöinen kaipaamamme joukkojärjestö syntyvän. Tehtävistämme tietoisena järjestönä velvollisuutenamme olisi ensimmäisenä tukea ja vahvistaa tätä alotetta, sillä American Labor Alliancen perustamisessa osallisena olleet järjestöt takaavat liiton oikean ja todellisen tarkoituksen. Kaikki siihen kuuluvat järjestöt omaksuvat täydelleen samat periaatteet, joiden mukaan suomalainen järjestökin toimii, joten mitään periaatteellista eroavaisuutta ei ole olemassa, kuten American Labor Alliancen koukkelustokustakin ilmeni. Ainoa vaihtoehto seikka on, että olimme vain epävirallisesti edustettuna liittoutuman perustavassa kokouksessa, joten olemme vielä virallisesti siitä erossa. Tämä seikka olisi mitä pikemmin korjattava ja toivottavasti järjestöme jäsenistö, käsitteellään asian tärkeiden, velvoittaa järjestöme toimeenpanevan komitean ryhtymään asian suhteen pikaisesti toimenpiteisiin.

Tässä lehdessä on jo enemmän selostettu Labor Alliancen luonnetta. Järjestö on perustettu federatiiviselle pohjalle. Sen muodostavat horjumattomalla luokkataistelun kannalla olevat itsenäiset amerikalaiset ja vieraskieliset järjestöt, jotka säilyttävät itsenäisyytensä ja ominaisten toimintansa, mutta ovat kuitenkin yhtenäistyneet toimeenpanevan komitean välityksellä. Tarkotus on toinen toisensa tukeminen yhteisessä taistelussa, luokkataistelun levittäminen laajoihin työläisjoukkoihin ilman minkäänlaisen lahkolaisuuden leimaa, vaan soveltamalla luokkasorosta kärsiväin työläisten ja maanviljelijäin tämänpäiväisiin kysymyksiin, kuten työttömyyskysymyksen, avoimenpajan kysymyksen, maatalouskysymyksiin, luokkavainion puolustaminen, jne. ja sen kautta liittää mahdollisimman laajat joukot selvän luokkataistelun tielle. Labor Alliance

ei näin ollen kannan puhtaasti valtiollisen puolueen leimaa, mutta mikäli kaikki vallankumouksellisen toiminta yleensä on luonteeltaan valtiollista, sikäli liittoutumaakin voidaan pitää valtiollisena järjestönä, joskaan ei puolueena. Liittoutuma on luonnollisesti kehityksen alainen, ja kykenee muuttamaan toimintamuotoaan olevia oloja ja päivän vaatimuksia vastaavaksi. Siispä esimerkiksi, jos jollain paikkakunnalla tai jossain valtiossa, katsottaisiin edulliseksi lähettää työväenedustaja kunnallisiin, valtion tai koko kansakunnan edustuslaitoksiin, ei tekemään kompromissejä porvarien kanssa, vaan paljastamaan luokkavaltion luonnetta ja sen avulla ylläpidettyjä joukkojen riistämismuotoja, voisi Alliance ottaa osaa vaaleihin ja harjottaa siten vallankumouksellista agitatoria porvarillisissa edustuslaitoksissa Kolmannen Kansainvälisen taktiillisten periaatteiden mukaisesti.

Labor Alliancen perustaminen on tarpeellinen, jopa välttämätönkin alote, joten tietoisin työväestön velvollisuus on sitä tukea. Siihen liittymällä tulisi suomalaisenkin järjestö läheisempään kosketukseen tämän maan työväestön parhaimman ja tietoisimman aineksen kanssa ja tämä suhde tulisi lisäämään järjestöme voimaa ja toimintatarmoa. Alliance voi muodostua myös siteeksi, joka liittää suomalaisten työläisten parhaat ainekset yhteen, tarkotamme eritoten kolmannen kansainvälisen kannalla olevia i. w. väläisiä, ja siten poistuisi juopa, joka muinaisista syistä erotti parhaat ainekset toisistaan, mutta jonka olemassaololle ei enää ole mitään edellytyksiä. Vain keltaiset narri-tuplajulaiset ja oikeistolaiset nosket jäisivät syrjään taivaltamaan omaa tietään opportunistin pohjattomassa rämeikössä.

RAPEUTUVA KAPITALISMI ITALIASSA

Italia on niitä maita, joissa työttömyys ja yleismaailmallinen kriisi kärjistyy aikojen vieressä melkein kaikilla kaupain ja teollisuuden aloilla. Tekstiiliteollisuuden alalla ovat kapitalistit irtisanoneet lukuisia sopimuksia. Sen lisäksi ovat he tehneet työttömiksi valtavan määrän työläisiä tai ainakin vähentäneet työntunteja. Jos otamme esimerkin Torinon tekstiiliteollisuuden työttömyydestä, niin kuuluu kutumatyöläisten ammattiyhdistykseen v. 1920 24,000 jäsentä ja nyt siinä on vain 14,000; näistä 14,000:sta työskentelee 11,000 korkeintaan 20 tuntia viikossa. Toiselta puolen on lukuisia tehtaita suljettu kokonaan. Työttömyys on suurin pelavalla ja puuvilla-töläisten keskuudessa.

Metalliteollisuuden alalla on alotettu myöskin armoston taistelu ammattilista järjestäytymistä vastaan. Vaikka yleisellä pulalla on luonnollisesti kieltämätön vaikutus tällä toiminnalla alalla, on varmaa, että se on enemmän keinotekoisista kuin luonnollista.

Metalliterhojen päätarkoitukset ovat huolellisesti valikoida työläisiä ja välttää niitä, jotka ovat liittyneet kommunistiseen puolueeseen tai ovat myötätuntoisia sen ohjelmalle. Nämä työläiset on syytä syrjäistä eivätkä he voi saada paikkoja muissa tehtaissa. Näitä luokkataistelun aseita on laajalti käytetty autoteollisuudessa, jossa työläisiä on erotettu noin 50 pros.

Suuret jalkinehtaajat ovat miltei kaikki sulttuina. Kriisin syynä on viimeisten vuosien yliantuoto. Jalkineiden ja kutomateollisuustuotteiden odotetaan alenevan; mutta tähän saakka tämä aleneus on enemmän nimellinen kuin todellinen ja täysi syy on uskoa, että se on yksinkertainen veruke sopimuksen irtisanomiseksi ja palkkojen alentamiseksi.

Rakennusalalla (huolimatta suuresta esuntopulasta) on pula vaikea ja työttömiä 40 pros. Kysymyksessä olevien työläisten liiton johtajat ovat sitä mieltä, että on vähäisiä edellytyksiä suurille rakennusunniteluille.

Tilanomistajatkin ovat ryhtyneet hyökkykseen. Ja juuri suurtilallisten tahdosta ja avustuksesta on fascismin kehittynyt Bolognan tasangoilla, joilla työväenjärjestöt tähän saakka ovat saaneet palkankorotuksia ja perustaneet paikannvälitystoimistoja työläisille. Valkoisten joukkojen ensimmäisiä mielenilmauksia Emilian maakunnassa on seurannut välittömästi samanlaiset tapaukset Venetsiassa, Keski-Lombardiassa. Toskanassa ja erällä Piemontin seuduilla. Terroristeihin ovat liittyneet suurtilalliset, jotka aikovat hävittää kaikki työsiopimukset, joita maatyöläisten suuri luokkajärjestö, Italian maatyöläisten liitto, visusti tahtoo noudattaa.

Työläisten ja suurtilallisten taistelu ei

ole vielä lopussa ja vaikkakin työläisten on joskus täytyntä antaa myöten fascisille, niin kaikkialla, missä työläisten järjestäytymisellä on vankka perusta, odottavat he varmaa kostoja. Pon ja Navarra seuduilla on maatyöläisten liike heikompaa, mutta Toskanassa ja erässä osissa Emiliaa ovat työläiset kiinteästi järjestäytyneitä ja päättäneet tehdä vastarintaa taantumukselle.

VALKOKAULUSNÄLKIMYKSET

Eräs milwaukealainen lääkäri ilmoittaa, että Milwaukeeon 500 lääkäriä ja kirurgia, jotka eivät saa päivittäin tienatuksi kohtuullistakaan toimeentuloa.

Puoliherraskaisen, intellektuaalin, oppineiston, valistuneen köyhälistön asema ei ole kadehdittava. Useimmassa tapauksessa on sellainen asema huonompi kuin vakinaisesti työvoimansa kaupaksi saavan työläisen. Tässä maassa on viimeisten vuosien aikana puhuttu paljon opettajakurjuudesta. Tunnetaan, millaisele asteelle oli mennä alkeisopetus, kun opettajat uhkasivat suoranaisella kansanvaulluksella muuttaa toisiin ammatteihin, joissa palkkaus oli parempi. Kouluja pantiin kiinni opettajapulasta. Mutta sodan päätyttyä oli marssittava takaisin pulpetin ääreen ja otettava vastaan mikä palkka tahansa.

Samoin lääkärijuttu. Ei ainoastaan tässä maassa, vaan kaikissa maissa erikoisesti lääkäreitä uhkaa näkiintyminen. Sota-aikana "tehtiin" nuoria lääkäreitä paljo armeijan tarpeeksi. Englannissa niitä on toinen toisensa kyljessä kiinni, kaupaten hiilenkaivajanakin käsivarsiaan kaupaksi. Tässä maassa on "ylituotantoa" tällä alalla. Vaikka terveydenhoito tässä maassa on kunkin yksityisen kustannettava, ei siltenkään riitä jokaiselle lääkärille työtä. Työläinen kuolee avun puutteessa — ja lääkäri kuolee sairaiden puutteessa! — Kuinka hullunkurinen tämä yhteiskunnallinen tragedia onkaan!

Oppinut köyhälistö tässä maassa on ollut hyvin uskollista sille luokalle, joka kohtelee sitä kurjasti. Historia osoittaa, että se vallankumouksessakin häilyi sinne ja tänne. Se on vasta pitkän ja kulluttavan käytännöllisen kokemuksen kautta heräävä osittain. Taloudellisesta kurjuudesta huolimatta, näkähäntuminen edessään, se vielä jaksaa hurrata kapitalistista järjestelmää jaloilleen.

SOSIALISTIPUOLUE JA TYÖVÄENJOUKOT

Amerikan Sosialistipuolueen äskeinen konventioni paljasti työläisille kaksi tärkeää seikkaa: ensinnäkin, että Sosialistipuolue on menettänyt kaiken kohtuksen todellisuuden kanssa ja toiseksi, että se on hyljännyt vallankumouksellisuuden.

Sosialistipuolue on kuitenkin kaiken olemassaolonsa aikana saarnannut vallankumousta, itse nähtävästi käsittämättä mitä vallankumouksellisuudella todella tarkotetaan ja vähimmäisäkkään määrässä ymmärtämättä vallankumoustaistelujen metoodeja. Koska Sosialistipuolue muodostuu enimmäkseen pikuporvariaineksista ja niin sanotuista "vapaa-ammattilaisista" (loijarit, tohtorit, sanomalehtimiehit ja opettajat ollen määrävimpänä aineksena) syventyy puolue vain pintapuolisesti työväenky-symyksiin.

Sosialistipuolue käsittää vallan hyvin, että sinä hetkenä milloin puolue ryhtyy perinpohjin työskentelemään työväenky-symyksissä, kohtaa se kapitalistiluokan ja valtion yhdistyneen vastarinnan. Mielluummin kuin antautua työväestön taisteluihin, jättää Sosialistipuolue työläiset itse ratkaisemaan probleminsa ja pitää paraatia tyhjillä fraaseilla "demokratista", "vapaudesta", jne. Senjälkeen kun tämä puolue on tullut erittäin arvossapidetyksi hallituksen silmissä (entinen ylisyntjä Palmer on pannut hyväksymisensä Sosialistipuolueeseen), työläiset viimeinkin näkevät, että sanotulla puolueella ei ole mitään pätevyttä esiintyä heidän edustajanaan.

Milwaukeen "sosialistinen" hallitus on antanut monta karvasta kokemusta ja opetusta Wisconsinin työväestölle. Kun Wisconsinin Työväenliiton äskeisessä kokouksessa keskusteltiin uuden poliittisen puolueen järjestämisestä, tuomittiin Sosialistipuolue puolueena, joka "ei enää kykene poliittisesti edutamaaan työväestöä."

Tämä selittää miksi Sosialistipuolue pyrkii yhteistoimintaan reformipuolueiden, kuten non-partisan liiton ja Farmer-Labor puolueen kanssa.

JUTUN JATKOA

Porvari Versaillesin sopimusta tuomitsemassa

Associated Pressin uutisen mukaan on muuan kreivi James Bryce t. k. 2 p. pitänyt puheen Williamstownissa, Mass., korkeapiston poliittisella osastolla, jossa hän on selostanut kysymystä "Vanhan maailman valtojen kansainväliset suhteet" ja tullut sen yhteydessä kosketeleeksi aineita "uusien sotien sienen". Tällöin hän erikoisesti oli kuullujottensa miehen painanut porvarilliselta kannalta katsellen uusia näkökohtia Versaillesin rauhansopimuksen tekemisestä ja mitenkä siihen vaikuttivat voittajamaitten edustajat. Uutisen mukaan oli Bryce sanonut tästä seuraavaan tapaan:

"Heidän työnsä tuloksena ei Europa ole saanut vastaantotta muuta kuin sensuurilaitoksen. Kun vertaa Versaillesin sopimusta siihen, mikä 1814-15 tehtiin Wienissä, niin voi olettaa, että siellä vehkeillä diplomaateilla oli kuitenkin periaatteita, joita he seuraisivat, vaikkakin ne niitä ajassaankin käyttivät despoottisista menettelytapoja ja ajantuvivat harhaan. Kaikelta huolimatta ne tiesivät mitä tekivät ja ajoivat tarmolla periaatteitaan.

"Mutta 1919-1920 rauhansopimuksesta ei ole jäljellä enää ainoatakaan, mikä ei tunnustetusti jo nyt tarvisisi korjauksia, kun taas toisten niistä selvästi nähdään ajavan maailmaa suoraan kohden uusia sotia.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAKUUSIA ULKOMAILLA

RANSKAN KOMMUNISTIT JA RANSKALAISTEN PORVARIEN SOTAHANKKEET

(Kirje Pariisista.)

La Bourgeoisien julistuksessa "Isämaallitellen" uudeksi valtiokokoukseen ovat ranskalaiset kommunistit ryhtyneet tehokkaasti ehkäisytoimenpiteisiin sitä varalta, ettei vain mainitun porvariston ja isämaan välisestä lämpelystä syntyisi ja sikäiksi perillinen, toinen sellainen Molokopolkanen, joka ravinnokseen vertaa kansainvälisen köyhälistön vaatia, tuota "la vraie chair a canon" (oikeata kananruokkaa), jota, kuten samaisen köyhälistön hikeään, oikeastaan vaadittaisiin jalompiin tarpeuksiin. Sodanvara ei nyt ole sen pienempi kuin elokuussa 1914. Sitä paitsi on parempi ajoissa hillitä porvarien sotaisia inohimoja jotka joka suhteessa ovat työväelle vaarallisia ja turmiotauttaavia. Ranskasta saapuukin nyt yhä useammin tietoja kansan antimilitaristista henestä, josta suoranaisesta tyytymättömyydestä, joka johtuu siitä, että uusia ikäluokkia on kutsuttu aseisiin. Sodanvastustajia eivät nyttemmin ole enää kommunistit. Tyytymättömyys on saanut jalansijan sellaisienkin kansankerosten keskuudessa, jotka elävät kansanvaltaisen tasavallan y. m. samanlaisen harhaluulojen vallassa. Hei ententeläisten parissalaisneuvottelun jälkeen ja singaleesien ryhdyttyä erinäisiin pakotuskeinoihin saksalaisia pikkuuttajia vastaan Reinin rannalla katsotvat Seine-departementin vallankumoukselliset työväenjärjestöt tarpeelliseksi masentaa Ranskan röhkykeleivän ja imperialistisen porvariston rosvomaista poliittioitsemis- ja skandaalialuista. Ja nite muodostettiin Pariisissa "Sodanvastustajien Toimeenpaneva Komitea", jossa oli edustajia:

- 1. Ranskan kommunistipuolueesta;
2. Vallankumouksellisten syndikaalisten komiteasta;
3. Ranskan kommunistisesta nuorisoliitosta;
4. Anarkistiliitostesta, ja
5. Entisten sotamiesten ja invalidien yhdistyksestä.

Tämä komitea ryhtyi heti perustamisensa jälkeen erittäin tarmokkaaseen ja laajaan sodanvastaiseen vastustustoimintaan. Se julkaisi kymmeniä tuhansia lentolehtisiä ja useita tuhansia julistuksia, joissa vallankumoukselliset varottivat työläisiä ja talonpoikia puolerajoihin katsomatta kallistamasta korvaansa imperialistien houkutusille. Ei ollut sitä kylää tai maakuntaa, jossa kansa ei seiniin nauvaluista julistuksista olisi saanut tietää sitä uhkaavasta porvarillisen ryöstösodan vaarasta ja mielletömyydestä. Ranska kärsi tähän aikaan suoranaiselta hätältä. Sota oli jättänyt pysyviä muistomerkkejä ihmisiin ja heidän taloudellisiin oloihinsa. Hävitetyt Pohjois-Ranskan sotilashautausmaat puhuivat omaa mykkää kieltään. Kansa tiesi kokemuksesta, mitä uusi sota merkitsee. Sen isämaallisuuteen oli turha vedota, sillä tuntuu siltä, kuin olisi voitosta huolimatta köyhtyneen, raiskatun ja hävinneen Ranskan mukana hävinnyt koko tuo tarpeeton isämaakäsitin. Kommunistien y. m. propaganda lankesi sitis otolliseen maahan.

"Edessä oleva sota on osoittanut onnenkylmättömiä piirteitä. Ne ovat tuskallisia katsella itse sodan varmasti lähestyessä. Voittajilla on yhtä suurta kostonhimoa voittajia kohtaan kuin voitettulla voittoa vastaan. Ei ole olemassa muustempaa piveä, joka synkästi ennustaa tulevaa myrskyä Euroopassa, kuin se, mikä tällä kertaa synkistyy Rhenin ranta-yräiltä."

Bryce kosketteli myöskin Venäjän kysymystä ja sangen ihmeellisessä valossa. Hän tunnusti, että Venäjällä sisäiset levottomuudet ajat on nyt sivuutettu ja että siltä on noussut uudelleen militaarinen mahti. Hänellä ei kuitenkaan näytä olevan luottamusta sovittelihallituksen voimassa pysyvyyteen, vaan sen sijaan hän suurella pelolla puhui monista vastavallankumouksellisista seikkailloista, jotka mahdollisesti tulevat Venäjän haltuunsa saamaan ja alistamaan sen bonapartalaisen despotismille alle. "Tällöin", vakuutti Bryce, "tulee Venäjä uudelleen koettamaan vallata takaisin kaikki entiset alueensa. Länsi-Euroopassa ollekelevat venäläiset seikkailijapakolaiset eivät koetakaan salata tätä pyrkimystä."

Edellä olevassa lausunnossa kajastuu tietoisuus siitä, että imperialismi ei voi välttää uutta yhtenäistymistä, joka hirvittävällä nopeudella lähestyy lukemattomien kärjistyneiden ristiirtojen muodossa. Kysymys on vain siitä, ennättääkö se päästä rihuman puhtaasta imperialistisen rittinkin mukaan, vai tuleeko se olosuhteiden pakosta kääntymään kapitalismin itsepuolustuskeksi.

Kuten sanottu: tällaisten olojen valitessa on helppo harjottaa tehoasta antimilitaristista agitatoria puolueen keskuudessa. Työläisper heit eivät enää ole yksin tyttymättömiä siihen, että niiden jäsenten tyytymättömyyden vihattua kruunun kahtamaa. Talonpojat ovat nyt yhtä lyrikkä "sotilaallisen ilveilyn" vastustajia kuin kansainväliset työläiset. Juuri kaiken kiereimpänä maanviljelysmaiden karkotetaan pienviljelijän paras tuki ja auttaja, hänen poikansa, pelolla kasarmiin. Sotaväenotto ei enää ole maaseudulla yhtä helppoa kuin ennen. Talonpoikien meljalla on muut tunut. Sitä todistavat äskeiset eduskunnan varajäsenien vaalitkin. Mas seutulaiset valitsivat melkein poikkeukselta vasemmistolaisasavallaisia, sosialisteja ja kommunisteja valtuutetuille. Liittouneet kansallismieliset kärsivät tuntevan vaaliprojon. Pariisissa on viimeisten aikojen kuluessa tapahtunut verisiä yhtentörmäyksiä. Köyhälistön katujuus on siis ilmeisesti lisääntynyt.

Ranskan porvarit ovat kovin huolissaan. Heidän olivat laskeneet helposti selviytävänsä saksalaisista porvareista ja työläisistä. Nyt on heidät otettava laskulihinsa uusi, mahtava tekijä — "sisäinen vihollinen", jonka ilmaantuminen horjuttaa porvarisvaltion perustuksia. Hallituksen äänenkannattaja, Temps, julkaisee päivittäin palokirjotuksia, joiden otsikoina on "Kommunistien isänmaankaltajina", "Kommunistien uhkakäsi" j. n. e. Porvarislehdet käyttävät varhain ja koetelua kommunistivastaisista taistelutapaa, jolloista meikäläiset lahtarilehdetkin jäljettelevät. Ei ole niin mielellöitä ja löyhäperäisiä esytöistä tai naurettavaa herjauksia, ettei sitä vedettäisi esille. Kommunistit edustavat nyt kerta kaikkiaan "saksain kansainväliltäisjättä", ovat "saksain imperialistien paikuttaja käytettyä", Leninin palvelijoina, "pahimpia pottureita", jotka ovat "lahjotun näläisellä kullalla". On vaikea sanoa, mitä peuhla kommunistit eivät oikeastaan olisi. Edellisten iskunsaon hyösteään on itse raakoa uhkauksia. Luetaan kyllä kaikkiä valtakielinoja, mitä hallituksella vain suinkin on käytettävänä ja suunnitellaan uusia ja entistä pirullisempiä sortotoimenpiteitä. Sillä ranskalaiset kapitalistit tuntevat ja tunnustavat pelolla ja varistuksella sen että "sisäinen vihollinen" on ulkomaista verattomasti vaarallisempi. He pelkäävät proletariaatin vallankumouksellista nousua — eikä suinkaan syytä.